

RETTENS KENDELSE (Anden Udvidede Afdeling)

8. marts 1995 *

I sag T-2/93 (92),

Société anonyme à participation ouvrière Compagnie nationale Air France,
Paris, ved advokat Eduard Marissens, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxem-
bourg hos advokat Lucy Dupong, 14 A, rue des Bains,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Francisco Enrique González
Díaz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Géraud de Bergues, der er udstatio-
neret som national ekspert ved Kommissionen, som befuldmægtigede, og med valgt
adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste,
Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

støttet af

* Processprog: fransk.

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved John D. Colahan, Treasury Solicitor's Department, som befuldmægtiget, bistået af Barrister Christopher Vajda, Bar of England and Wales, og med valgt adresse i Luxembourg på Det Forenede Kongeriges Ambassade, 14, boulevard Roosevelt,

TAT SA, Tours (Frankrig), ved advokat Antoine Winckler, Paris, og Solicitor Romano Subiotto, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Elvinger & Hoss, 15, Côte d'Eich,

og

British Airways plc, Hounslow (Det Forenede Kongerige), ved Solicitors William Allan og James E. Flynn, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch & Wolter, 11, rue Goethe,

intervenienter,

angående en begæring om fastsættelse af de omkostninger, sagsøgeren skal erstatte intervenienten TAT SA efter Rettens dom af 19. maj 1994, sag T-2/93, Air France mod Kommissionen, Sml. II, s. 323,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Anden Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, B. Vesterdorf, og dommerne D.P.M. Barrington, A. Saggio, H. Kirschner og A. Kalogeropoulos,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Retsforhandlinger

1 Ved stævning indgivet til Rettens Justitskontor den 5. januar 1993 anlagde Société anonyme à participation ouvrière Compagnie nationale Air France (herefter benævnt »Air France«) i medfør af EØF-traktatens artikel 173 sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 27. november 1992 (IV/M. 259 — British Airways/TAT, herefter benævnt »beslutningen«) vedrørende en procedure om anvendelse af Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (berigtiget udgave offentliggjort i EFT 1990 L 257, s. 13, herefter benævnt »forordningen«). British Airways erhvervede ved fusionen 49,9% af kapitalen i selskabet TAT European Airlines, idet de resterende 50,1% af kapitalen fortsat blev ejet af TAT SA (herefter benævnt »TAT«).

- 2 Ved kendelse af 15. juli 1993 tillod Retten Det Forenede Kongerige samt British Airways og TAT at intervenere i sagen til støtte for Kommissionens påstande.
- 3 På grundlag af den refererende dommers rapport besluttede Retten at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse.
- 4 Parterne afgav mundtlige indlæg og besvarede spørgsmål fra Retten i retsmødet den 23. februar 1994.
- 5 Ved dom af 19. maj 1994 frifandt Retten Kommissionen og pålagde Air France at bære sine egne omkostninger såvel som de omkostninger, der var afholdt af bl.a. intervenienten TAT.
- 6 Ved skrivelse af 1. juni 1994 til Air France anmodede det advokatfirma, som repræsenterede TAT, Air France om at betale et beløb på i alt 328 000 FF. Beløbet dækker udgifter (telefon, telefax, fremlæggelse af dokumenter, fotokopier, porto, udgifter i forbindelse med valg af adresse og rejseudgifter) på i alt 19 908 FF og 308 092 FF i salær.
- 7 Air France har på den baggrund ved begæring indgivet til Rettens Justitskontor den 4. juli 1994 anmodet om fastsættelse af omkostningerne, idet selskabet har anmodet Retten om at fastsætte de omkostninger, TAT kan kræve erstattet, til 65 600 FF.

8 Den 5. september 1994 har TAT fremsat sine bemærkninger til begæringen om fastsættelse af omkostningerne. Sagens øvrige parter har ikke fremsat bemærkninger.

Realiteten

9 Air France har fremført følgende argumenter til støtte for begæringen om fastsættelse af omkostningerne:

— I relation til spørgsmålet, om sagen kunne antages til realitetsbehandling, indskrænkede TAT sig i sit indlæg til at påberåbe sig en amerikansk retspraksis, som blot blev skrevet af.

— Hvad angår realiteten tilsluttede TAT sig blot Kommissionens opfattelse.

— Under den mundtlige forhandling fremkom TAT med nogle rent politiske betragtninger, som var sagen uvedkommende, da de alene vedrørte spørgsmål om statsstøtte.

— Det var på den baggrund ikke nødvendigt, at TAT var repræsenteret af to advokater.

10 Air France har endvidere gjort gældende, at størrelsen af de afholdte udgifter også er overraskende i forhold til den objektive nødvendighed af TAT's intervention.

11 TAT har over for de af Air France fremførte argumenter sammenfattet indholdet af sit skriftlige indlæg og sine bemærkninger under den mundtlige forhandling. TAT

har bestridt det af Air France anførte om, at sidstnævnte bemærkninger skulle være irrelevante. Ifølge TAT er Air France's begæring om fastsættelse af omkostningerne blot et yderligere bevis på, at selskabet er fast besluttet på at modsætte sig konsekvenserne af gældende ret og af Fællesskabets retsinstansers afgørelser.

- 12 For så vidt angår indholdet af sit skriftlige indlæg har TAT desuden understreget, at spørgsmålet om antagelse til realitetsbehandling af sager anlagt af konkurrerende virksomheder til prøvelse af beslutninger fra Kommissionen vedrørende fusioner, var nyt, hvorfor det var berettiget at foretage en gennemgang af amerikansk ret på området.

- 13 Hvad angår arbejdets omfang har TAT gjort gældende, at sagen nødvendiggjorde grundige studier i den juridiske og økonomiske litteratur, en gennemgang af samtlige sagens akter og en løbende koordinering og talrige møder med Kommissionen og British Airways. Det var på den baggrund berettiget, at TAT lod sig repræsentere af såvel en partner i et advokatfirma som en af dennes medarbejdere — til en lavere takst — således at arbejdet kunne udføres mere effektivt. TAT har i øvrigt oplyst, at der i henhold til advokatfirmaets regning i alt er medgået ca. 168 timer til at udarbejde det skriftlige indlæg og repræsentere selskabet under retsmødet.

- 14 TAT har endvidere gjort gældende, at selskabets økonomiske interesse i sagen berettiger høje salærer. TAT har herved henvist til de tyske advokatsalærtaakster, som ville have ført til betydelig højere salærer end de af TAT's advokater krævede.

- 15 TAT har endelig anført, at de fakturerede udgifter svarer til de udgifter, der er afholdt i forbindelse med interventionen. Selskabet har således anmodet Retten om at fastsætte omkostningerne i overensstemmelse med de beløb, der er angivet i skrivelsen af 1. juni 1994 fra det advokatfirma, der repræsenterede TAT, til Air France.
- 16 Indledningsvis bemærkes, at det er fast retspraksis, at Retten, da der ikke findes fællesskabsbestemmelser om fastsættelse af salærer, er frit stillet ved sin vurdering af de foreliggende oplysninger, idet den dog skal tage hensyn til sagens genstand og karakter, dens betydning efter fællesskabsretten og dens sværhedsgrad, såvel som til den arbejdsbyrde, som de pågældende befuldmægtigede eller advokater har båret i forbindelse med sagen, samt til parternes økonomiske interesse i sagen, og at Retten herved ikke skal tage hensyn til en national tarif for advokaters salærer eller til en eventuel aftale herom mellem den pågældende part og dennes befuldmægtigede eller advokater (Domstolens kendelse af 26.11.1985, sag 318/82, Leeuwarder Papierwarenfabriek mod Kommissionen, Sml. s. 3727, og Rettens kendelse af 25.2.1992, forenede sager T-18/89 og T-24/89, Tagaras mod Domstolen, Sml. II, s. 153, præmis 13).
- 17 I det foreliggende tilfælde nødvendiggjorde sagen en undersøgelse af såvel økonomiske som juridiske spørgsmål og af komplicerede faktiske omstændigheder. Sagens karakter gjorde det således berettiget, at TAT lod sig repræsentere af såvel en partner i et advokatfirma som en af dennes medarbejdere. Retten finder desuden, at de samme betragtninger gør sig gældende med hensyn til repræsentationen af TAT under den mundtlige forhandling.
- 18 For så vidt angår indholdet af TAT's skriftlige indlæg bemærkes, at TAT ikke — som anført af Air France — indskrænkede sig til at påberåbe sig den amerikanske retspraksis på området til støtte for, at sagen ikke burde antages til realitetsbehandling. Retten finder herved i øvrigt, at den korte redegørelse for amerikansk ret i indlægget under de foreliggende omstændigheder ikke kan betragtes som overflødig.

- 19 Desuden fremkom TAT, selv om selskabet i sit indlæg i første række beskæftigede sig med spørgsmålet om sagens antagelse til realitetsbehandling, også med nogle selvstændige og relevante bemærkninger vedrørende realiteten, som var forskellige fra de bemærkninger, der var indeholdt i Kommissionens indlæg.
- 20 Endvidere kan det af Air France anførte med hensyn til den mundtlige forhandlings forløb ikke tiltrædes. Visse af TAT's bemærkninger under den mundtlige forhandling kan ganske vist betegnes som »politiske« bemærkninger, men de pågældende bemærkninger udgjorde kun en del af selskabets indlæg.
- 21 Endelig finder Retten, at der ikke er grundlag for at nedsætte de udgifter, der er angivet i TAT's advokaters opgørelse som indeholdt i skrivelsen af 1. juni 1994, idet udgifterne på baggrund af sagens karakter forekommer rimelige.
- 22 Selv om Air France's nærmere indvendinger mod størrelsen af det omkostningsbeløb, TAT kræver erstattet, ikke kan tiltrædes, er Retten dog som nævnt frit stillet ved sin vurdering af, hvor stor en del af de salærer, som en part skal udrede til sine egne advokater, der kan søges erstattet hos den part, som det er pålagt at betale sagens omkostninger.
- 23 Retten finder herved, at såvel sagens karakter som parternes økonomiske interesse i sagen berettiger høje salærer.

- 24 For så vidt angår sagens fællesskabsretlige betydning, dens sværhedsgrad og den arbejdsbyrde, som TAT's advokater har båret i forbindelse med sagen, bemærkes, at TAT — som det fremgår af selskabets skriftlige indlæg — i vidt omfang koncentrerede sig om spørgsmålet om antagelse til realitetsbehandling af sager anlagt af konkurrerende virksomheder til prøvelse af beslutninger fra Kommissionen vedrørende fusioner, hvilket nødvendiggjorde omfattende undersøgelser fra TAT's advokaters side.
- 25 Herefter findes de omkostninger, Air France skal erstatte TAT, inklusive de af TAT's advokater afholdte udgifter, at burde fastsættes til 220 000 FF.
- 26 Retten har ved fastsættelsen af de omkostninger, der skal erstattes, taget hensyn til alle forhold i sagen indtil tidspunktet for nærværende kendelse, og der skal derfor ikke træffes særskilt afgørelse om parternes udgifter i forbindelse med denne del af sagen.

Af disse grunde

bestemmer

RET TEN (Anden Udvidede Afdeling)

De omkostninger, sagsøgeren skal erstatte intervenienten TAT SA, fastsættes til 220 000 FF.

Således bestemt i Luxembourg den 8. marts 1995.

H. Jung
Justitssekretær

B. Vesterdorf
Afdelingsformand